

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 206/2016
17.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.Г. и др., због кривичног дела проневера из члана 364. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Г., адвоката Д.Л. и браниоца окривљеног С.П., адвоката З.Л., поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 77/15 од 10.09.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж3 35/15 од 28.10.2015. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, дана 17.03.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Г. и браниоца окривљеног С.П., поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 77/15 од 10.09.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж3 35/15 од 28.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици К 288/14 од 16.03.2015. године, окривљени С.П. и И.Г. ослобођени су од оптужбе да су извршили по једно кривично дело проневере из члана 364. став 1. Кривичног законика, те је на основу члана 255. ЗКП, одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 77/15 од 10.09.2015. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Сремској Митровици, првостепена пресуда је преиначена тако што је Виши суд у Сремској Митровици окривљеног С.П. и окривљеног И.Г. огласио кривим због извршења по једног кривичног дела проневера из члана 364. став 1. КЗ, па им је изречена условна осуда, тако што је сваком од окривљених понаособ утврђена казна затвора у трајању од

шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити ако окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учине ново кривично дело. На основу члана 258. став 4. ЗКП, окривљени С.П. је обавезан да оштећеном ВП „Р.“ плати на име накнаде штете износ од 66.753,00 динара, а окривљени И.Г. је обавезан да оштећеној ВП „Р.“ С.М. плати на име накнаде штете износ од 102.758,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Окривљени су на основу члана 261. и члана 264. став 1. ЗКП обавезани да суду плате трошкове поступка чију врсту и висину ће првостепени суд утврдити посебним решењем у року од 15 дана од дана правноснажности првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кжз 35/15 од 28.10.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљених И.Г. и С.П., као и жалбе њихових бранилаца а првостепена пресуда је потврђена. Истом пресудом одбачена је као недозвољена жалба браниоца окривљеног С.П. измењена решењем Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 77/15 од 15.10.2015. године.

Против наведених пресуда Вишег суда у Сремској Митровици и Апелационог суда у Новом Саду захтев за заштиту законитости благовремено су поднели:

- Бранилац окривљеног И.Г., адвокат Д.Л., због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1) и тачка 4) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји и предмет врати Вишем суду у Сремској Митровици или Апелационом суду у Новом Саду на поновно суђење; и

- Бранилац окривљеног С.П., адвокат З.Л., због повреде Закона из члана 438. став 1. тачка 1) и тачка 4) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји и означене пресуде укине а предмет врати на поновно суђење Вишем суду у Сремској Митровици или Апелационом суду у Новом Саду.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Републичком јавном тужиоцу кога није обавестио о седници већа као ни браниоца окривљеног налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је по оцени навода у захтевима, нашао:

Браниоци окривљених И.Г. и С.П., у захтеву за заштиту законитости истичу да је у конкретном случају наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења окривљених за предметно кривично дело имајући у виду време извршења кривичног дела проневера из члана 364. став 1. КЗ, за које су окривљени оглашени кривим правноснажном пресудом – од 30.06.2005. до 31.10.2005. године, казну прописану за то кривично дело – од шест месеци до пет година и у вези са тим рокове застарелости који се односе на кривично дело са тако прописаном казном, због чега је према

наводима захтева правноснажном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Изнете наводе захтева бранилаца окривљених И.Г. и С.П., Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Имајући у виду да су захтеви поднети због повреде Закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, која је неосновано истицана и у поступку по жалби на другостепену пресуду, Врховни касациони суд прихвата разлоге које је дао Апелациони суд у Новом Саду на страни 7. став 2. своје пресуде КжЗ 35/15 од 28.10.2015. године и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на исте упућује.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, браниоци окривљених И.Г. и С.П., у захтеву за заштиту законитости истичу да је веће другостепеног суда на претресу одбацило захтев браниоца окривљеног С.П. поднет пре почетка претреса за изузеће целокупног већа, применом члана 41. став 4. ЗКП, због чега је, према ставу браниоца окривљених, главном претресу присуствовао судија који се морао изузети.

Изнете наводе захтева бранилаца окривљених И.Г. и С.П., Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Наиме, битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, постоји, ако је на главном претресу присуствовао судија или судија – поротник, који се морао изузети, а разлози за обавезно изузеће судије од судијске дужности у одређеном предмету таксативно су набројани у члану 37. став 1. ЗКП.

Имајући у виду да је у конкретном случају о захтеву за изузеће целокупног већа који је бранилац окривљеног С.П. поднео на почетку претреса одлучило веће другостепеног суда, тако што је наведени захтев одбачен као недозвољен, а да бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости није указао да је у конкретном случају у односу на судије које су учествовале у доношењу побијане првостепене пресуде постојао неки од разлога за обавезно изузеће судије, који су прописани чланом 37. став 1. ЗКП, већ само истиче да је поступајући суд поводом захтева за изузеће требало да донесе одговарајућу мериторну одлуку, због чега је захтев браниоца окривљеног у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, оцењен као неоснован.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.